

పిచ్చి రాధ

“ప్రమద”

“అతను సందుమలుపు తిరుగుతున్నాడు. అవును! ప్రతిసారి తిరుగుతాడు. అతనెవరు? అతన్ని మాస్తే నా కెందు కింత ప్రేమ?” అనుకుంది రాధ. రాధ వకీలు కామేశ్వర రావుగారి కూతురు. ఇంటర్మిడియట్ పాసయింది. ఇక చదువుదామనుకున్నా తల్లి కష్టములేక పోవటమువలన ఆగింది చదువు.

ఇన్నాళ్లు రాధ మామయ్య దగ్గర ఉండి చదివింది. ఆయనకు పిల్లలు లేరు. రాధ అంటే ప్రేమ. అందుకని నువ్వులు ఫ్రైసలు వేసవగా నేవచ్చి తీసికెళ్ళాడు.

రాధవచ్చి షుమారు పదిహేను రోజులయింది. ఈ పదిహేను రోజుల్లో ప్రతిరోజూ అతన్ని చూస్తుంది. అతనెవరో తెలియదు? కాని రాధకి అతను ఆత్మీయుడుగా కనపడ్డాడు.

తనకి తెలియకుండానే ప్రేమించింది. అతను కనీసము తనవేదనమాడడు. ప్రతిరోజూ ఆశగా అతనివంక చూస్తుంది. అతనొక్కడే తలవంచుకొని పోతాడు. అతనిపక్కన సాధారణంగా నేపీహితులుండరు.

ఓ రోజు ధైర్యముచేసి అడిగింది రాధ “ఏమండీ! మీ దగ్గర ఏమన్నా పుస్తకాలుంటే ఇస్తారా? మళ్ళీ సాయంత్రము ఇచ్చేస్తాను. ఏం తోచటంలేదు.”

“దానికేం” అంటూ ఓ పది పుస్తక లేవో తెచ్చాడు వాటిలో కనీసము ఒకటి చదవలేదు! సాయంత్రము ఇచ్చేస్తూ, “థాంక్సు. మీ పేరు?” అంది. “కృష్ణమూర్తి” అన్నాడు అతడు. “వస్తానండి” చెప్పి వెళ్ళి పోయాడు.

“అబ్బ! ఇంకొంచెమునేపుంటే బాగుణ్ణు.” అనుకుంది రాధ.

ఆ మర్నాడు అతను మరో అందమైన అమ్మాయితో వెళుతున్నాడు. రాధ చాలబాధపడింది. “ఆ అమ్మాయి ఎవరో? అతను, ఆ అమ్మాయి ఉత్సాహంగా నవ్వుకుంటూ పోతున్నారు. వాళ్ళిద్దరూ భార్య భర్తలే!” అనుకుంది.

గబ గబ రూములొకివచ్చింది. డ్రాయరు ముందర కూర్చుని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నది. “తనది భగ్నప్రేమ. తను అంతగా అతన్ని ప్రేమిస్తుంటే అతను మరొక యువతితో! సహించలేను.” అనుకుంది రాధ.

“ఓ రాధమ్మ, కృష్ణుణ్ణి తరువాత తలచుకుందువు గాని ఇటుమాడు” అన్న తండ్రి పిలుపు విని ఉలిక్కిపడింది. కళ్ళు తెరిచి చూసింది.

“అన్నయ్య అరే! ఎప్పుడోచ్చేకావు?” అంది “ఇప్పుడే! వాడొచ్చిందికూడ తెలిదన్నమాట” తండ్రిమాటవిని జవాబు చెప్పలేక ఊరుకుంది.

(51-వ పేజీ తరువాయి)

పరిస్థితిని చూసేసరికి నామనను మారిపోయింది. నాకు రే డి యో అక్కరలేదు. నన్ను క్షమించమని మామగారిని వేడుకొంటాను. ఇప్పుడు ఎదుటవారి కష్టమంటే ఏమిటో అర్థమయింది నిర్మలా!” అన్నాడు రామం గాద్దదికంగా. రామంలోకల్గిన యీ మార్పును చూసి నిర్మల ఆశ్చర్యపోయింది. “ఇదంతా నా అదృష్టం!” అంది ఆనంద భాష్యాలు రాలుస్తూ.

అన్నయ్య, నాన్న గదిలోంచి వెళ్ళారు.
 అరే, అన్నయ్య ఎవరో పిలుస్తున్నాడే!
 నాకిట్లోకి వెళ్ళింది. అన్నయ్య కృష్ణ మాట్లాడు
 కంటున్నారు.
 “ఈ అమ్మాయి ఎవరోయ్?” అన్నయ్య ప్రశ్న
 రాధ ఆత్రంగ వింటున్నది.
 “మా చెల్లెలాయ్. నా దగ్గర రెండు నాళ్ళు
 ఉంటానికొచ్చింది” అన్నాడు అతను.
 “నువ్వు రూములో ఉంటున్నావా?” అన్నయ్య
 ప్రశ్నకు
 “అవును” జవాబు ఇది.
 “అయితే మా చెల్లెలును పంపుతాను. ఏదైన
 చెప్పవోయ్”
 “మీ చెల్లెలా?” అన్నాడు అతను.
 “అవును. రాధ.” అన్నాడు అన్నయ్య.
 వాళ్ళిద్దరు నిక్క్రమించారు.
 రాధ అన్నయ్యతో సంగతంతా చెప్పింది.
 అన్నయ్య పక పక నవ్వేడు.
 తరువాత కృష్ణకి, రాధకు పెళ్ళయిపోయింది.
 రాధ పడుకోబోయేటప్పుడనుకునేది.
 “అనాడు నిజంగా విషం తింటే?” అనుకున్నప్పు
 డల్లా ఆమెవళ్ళు జల్లును వేది.
 “అబ్బ! ఎంతకాగుంది కథ” అనుకుంది రాధ.
 “ఎవరో అచ్చంగా మా కథ”
 టైము ఆరయింది.
 “ఇక సినిమా ఛాన్స్ లేదుగా!” అనుకుని
 లోపలికెళ్ళింది.
 కృష్ణ నెమ్మదిగా ఉప్పా తింటున్నాడు.
 “ఎవ్వడొచ్చారండి!” అంది. అతను ఎలా
 తనకు తెలియకుండా వెళ్ళాడా అని ఆశ్చర్యపడుతు.
 “అవును, నేను కథ చదువుతున్నాను.” అని
 తృప్తి పడింది.
 “ఏది ఆ కథ! అంతగా దాంట్లో మునిగావ్
 నన్ను చదవనియ్.” అన్నాడు.

“ఎందుకులేంది” అంది. “అన్నట్టు సినిమా?”
 “లేదు”
 “ఎందుకని!”
 “తైలము లేదు.”
 “మీ దగ్గర ఎప్పుడుంది?”
 “ఎళ్ళుండేకదాము?”
 “అహ! ఇంకో సంవత్సరానికి సరేనా?”
 కోపంగ.
 “సరే” అని తలదాపాడు కృష్ణ
 రాధ విసురుగ ఆ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయింది.
 మర్నాడు మధ్యాహ్నము కృష్ణకి ఓ చిన్న బుక్
 పొట్టు వచ్చింది. దాంతో పదిరూపాయల మనీ
 యార్డరు వచ్చింది రెండు తీసుకుని, లోపలి ప్రతీక
 తీసేసరికల్లా ఓన్న కాగితము ముక్కు కేంద పడింది.
 “మీరు వ్రాసిన కథకు” అని ఉంది.
 “అయితే కృష్ణ అన్న పేరుతో వ్రాస్తున్న కథలు
 ఈయననేనా?” అనుకుంది ఆశ్చర్యంగా!
 ఆ రాత్రి ఇద్దరు సినిమా కళ్ళారు.

కే స రి గా ల్లి

శ్రీ ఫలాది పానకం

గర్భమునందు, నోటియందు
 మేహజబ్బులవల్ల, యితర కారణ
 ములవల్ల పుండగుట, చీము
 నెత్తురుతో మలము వెలువడుట,
 నిళ్ల విరేచనములను నివారించును.
 గ్రహిణిజబ్బులు, అతిసారము,
 కడుపునొప్పితోకూడిన జగట విరే
 చనములను నమ్మకముగా కుదు
 ర్చును.

వెల రు. 1.60

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 మద్రాసు - 14.